

Ο πειρασμός βάζει εμπόδια και στριμώχνεται ο άνθρωπος.

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Αγ. Παΐσιος Αγιορείτης / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ορθόδοξη πίστη](#)

- Γέροντα, μόνον η ευγνωμοσύνη στον Θεό φθάνει για να μας παρακινήσει στον αγώνα κατά των παθών;- Μόνον η ευγνωμοσύνη στον Θεό δεν φθάνει χρειάζεται και καλή διάθεση, αναγνώριση της αμαρτωλότητας μας και φιλότιμη άσκηση.

- Γέροντα, η μνήμη του θανάτου βοηθάει στην εσωτερική εργασία; - Ναι, πολύ βοηθάει. Αν έχουμε μνήμη θανάτου με ελπίδα στον Θεό, θα γνωρίσουμε την ματαιότητα αυτού του κόσμου και θα βοηθηθούμε πνευματικά. Γι' αυτό να φέρνουμε στο νου μας το κριτήριο του Θεού και να μην ξεχνούμε ότι θα κριθούμε για τις αμαρτίες που κάναμε και δεν μετανοήσαμε.

«Τι κάνω; Πώς ζω με τόση αμέλεια; να σκεφθώ. Αν πεθάνω αυτήν την στιγμή, πού θα πάω; Μήπως έκανα κανένα συμβόλαιο με τον θάνατο; Πεθαίνουν και μικροί και μεγάλοι». Αν σκέπτομαι ότι ο Θεός μπορεί σε λίγο να με πάρει, τότε δεν θα αμαρτάνω.

Για να πεθάνουν τα πάθη, πρέπει να συσκεφτόμαστε τον θάνατο, την μέλλουσα Κρίση, και να πάθουμε κι εμείς από φιλότιμο για τον Χριστό που πολλά έπαθε, για να μας λυτρώσει. Ο αγώνας κατά των παθών είναι ένα διηνεκές γλυκό μαρτύριο για την τήρηση των εντολών, για την αγάπη του Χριστού. Αξίζει να πεθάνουμε ηρωικά, παρά να νικηθούμε από τα πάθη και να πληγώσουμε τον Χριστό. - Στριμώχνομαι, Γέροντα, στον αγώνα μου. - Ένα αγκαθάκι βγάζεις από το δάκτυλό σου και πονάς, πόσο μάλλον να ξεριζώσεις από μέσα σου ένα πάθος! Ύστερα να ξέρης ότι, όταν ο άνθρωπος καταβάλλει προσπάθεια να κόψη ένα πάθος του, τότε ο πειρασμός βάζει εμπόδια και στριμώχνεται ο άνθρωπος, όπως στριμώχνεται και ο δαιμονισμένος, όταν του διαβάζουν εξορκισμούς, γιατί γίνεται αγώνας, παλεύει με τον διάβολο έπειτα όμως ελευθερώνεται. Το καθάρισμα του εαυτού μας δεν γίνεται χωρίς κόπο, πατώντας κουμπιά. Δεν κόβονται αμέσως τα πάθη, όπως και ο κορμός του δένδρου δεν κόβεται αμέσως με μια πριονιά. Το πριόνι κόβει για πολλή ώρα, μέχρι να κοπή πέρα-πέρα ο κορμός. Και δεν τελειώνει εδώ η δουλειά. Για να γίνει ο κορμός έπιπλο, πόσος κόπος χρειάζεται! Πρέπει πρώτα να πελεκηθεί, να γίνει σανίδες και μετά να τις πάρει ο επιπλοποιός, για να τις κάνει χρήσιμο έπιπλο. - Κι αν, Γέροντα, δεν καταλαβαίνω ότι αυτός ο κόπος είναι απαραίτητος; - Τότε θα μείνεις κούτσουρο και θα σε ρίξουν στην φωτιά.
Γέροντος Παΐσιου Αγιορείτου Λόγοι Ε' Πάθη και Αρετές

Πηγή: agios-dimitrios.blogspot.gr